

ਜ਼ਾਲਮਤ ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਸੁੰਦਰੀ ਉਰਫ ਮਾਮ ਸੁੰਦਰੀ, -ਅਪੀਲਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਲੈਰਟਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1958 1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1339 ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਐਕਟ 5) - ਧਾਰਾ 80- ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ- ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼- ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ, ਚਾਹੇ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 63, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ- ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 63 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਵੀ ਗੁਰਮ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀਭੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਮਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਮੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮੌਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਰਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ. ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖੁਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਾਇਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਕਾਫੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਮਿਲਾਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 63, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਆਰਡਰ XXI

ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਲਮਿਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 58, ਦੀਵਾਨੀ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖ਼ੁਰਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 8 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਰਾਇਦ ਦੂਜੀ ਅਧੀਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਖ਼ਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਜੂਨ, 1958 ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਰਮ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਐੱਚ. ਐੱਲ. ਸਰੀਨ, ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐੱਲ. ਡੀ. ਕੇਮਲ ਅਤੇ ਜੇ. ਐੱਨ. ਕੇਮਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜੱਜ ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਸ ਅਧੀਨ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੀਵਾਨੀ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਖ਼ੁਰਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮੀਲਾ ਗਈ, ਬਚਾਉਕਰਤਾ—ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤੀ ਬਿਧਨ ਚੰਦਰ ਖ਼ਾਲ ਦੇ ਬਿਲਾਫ਼ ਅਖ਼ਰਾਧਿਕ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਤਹਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰਾ—ਯੋਸ਼ਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਖ਼ਰਾਧਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਖ਼ਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਖ਼ਰਾਧਿਕ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 386 (ਐੱਲ) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਕਲੈਕਟਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ਤੀ ਦੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਨੀ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਕੇ ਕੁਰਮ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਕੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਬਨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਸੁੰਦਰੀ ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ-ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਆਰਡਰ XXI, ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮ 63, ਇਹ ਖੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮੀਲਾ ਗਾਈ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਬਿਥਨ ਚੰਦਰ ਖਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੁਜ਼ਾਰਾ-ਖੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮੀਲਾ ਗਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਬਿਥਨ ਚੰਦਰ ਖਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਇਕੋ ਇਕ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 80, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ-ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਿਲਮਿਲਾ ਸੀ ਜੋ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਯਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ
 ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਧੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ
 ਰਿਲਾਇੰਸ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਸਫ ਮਾਹਿਰ ਰੋਸ (1) ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਖ਼ਰਾਂਤ
 ਅਤੇ ਗੀਰਾਲਰਸਮੀ ਖੰਡਿਤ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (2). ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ
 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੋਮਾਇਟੀ ਸੰਗਾਥੇੜਾ ਕਲਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਚ, ਹੇਮੰਗਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਅਯੁੱਧਿਆ
 ਖ਼ਰਮਾਦ ਸਿਆਮਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ
 ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗਚੰਦ ਦਗਦੁਸਾ ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ (4)
 ਦੀ ਖ਼ਾਲਣਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ
 ਯੂਸਫ ਮਾਹਿਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਖ਼ਰਾਂਤ (1), ਰਾਮਨਾਦ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਐਮ ਆਰ
 ਐਮ ਏ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਚੇਟੀਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖਿਫਲੇ
 ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
 ਵੱਖਰਾ ਰੀਤਾ ਕਿ ਰਾਮਨਾਦ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਆਰ.ਐਮ.ਏ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਚੇਟੀਯਾਰ
 ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ
 ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗਚੰਦ
 ਦਗਦੁਸਾ ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਖਿੜਵੀ
 ਕੇਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਬੇਦਾਰ ਸਿੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ
 ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਰਗੋਡੀਯਾਰ ਸੀ. ਐਚ. ਡੀ. ਓ. ਚਲਾਘਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ
 ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਅਧੀਲ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਰੀਨ ਨੇ ਉਹੀ ਦਲੀਲ ਦੁਹਰਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
 ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਹੈ। ਗੀਰਾਲਰਸਮੀ ਖੰਡਿਤ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ
 ਅਫਸਰ (1), ਸਿਨਹਾ ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ
 ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ: -

“ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਵਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਰੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੁਰੱਦਮਾ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਧੌਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਮੰਗ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਿਫਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬਹਾਦੁਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਐਮ.ਏ. ਰਾਜਮੀਰ ਬਨਾਮ ਮੁਬਰਾਮਨੀਆਮ ਚੋਟੀਅਰ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ' ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ (ਮਦਰਾਸ) ਦੀ ਧਾਰਾ 49 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 (1) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਰੱਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ 58,1 ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਰੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 (1) ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਖਿਫਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ

ਰੇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੁਹੰਮਦ ਖੁਸਰੂ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ (1) ਰੇਸ ਆਇਆ।

ਸੋਮਾਇਆ ਜੇ.ਦੁਆਰਾ,

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਆਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਯੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਯਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸਿਨਹਾ ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਮ.ਏ. ਰਾਜਮੀਯਰ ਦੇ ਰੇਸ (2) ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਯਹਿਲਾਂ ਦੇ ਖੜਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਿਆ ਹੈ: "ਰਾਮਨਾਦ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਆਰ.ਐਮ.ਏ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਚੇਟੀਯਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਟਨਾ ਰੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਯੁਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। "ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਯੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਯਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 63, ਦੀਵਾਨੀ ਯੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਮਾਨੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੁਬੇਦਾਰ ਸਿੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਰਗੋਡੀਯਰ ਸੀ. ਐਚ. ਡੀ. ਓ.

ਚਲਾਘਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਮੌਜੂਦਾ ਰੇਸ ਵਿਚ ਸਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਯੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਯਾਰਾ 80 ਰਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਗਚੰਦ ਦਗਾਦੁਸਾ ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ (2) ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਯੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ

ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖਾਲਣਾ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੈਰਟਿਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੋਮਾਇਟੀ ਮੰਗਾਖੇੜਾ ਵਲਾਂ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਹੋਮੰਗਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਅਯੁੱਧਿਆ ਖਰਮਾਦ ਸਿਆਮਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ, ਖੇਲੋਰ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬਿਤੀ 'ਤੇ ਖੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਖਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ), ਸਰਾਏਕੇਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਜੇ ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖੁਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਕਾਪੀ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਭਾਗਚੰਦ ਦਗਾਦੁਸਾ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਖਿਰਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬੋਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਮਹਾਜਨ, ਜੁਗੜੇ ਦੇ ਸਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ: " ਭਾਗਚੰਦ ਦਗਾਦੁਸਾ

ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਿਰਵੀ ਕੌਮਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 80 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਬਦਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 80 ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੇ ਕੋਈ ਪੁਰਭਾਵ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਪਾਯ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਏ ਸਿਰਫ ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਥੋਪਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਬਲਕਿ ਅਮਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਗੇ, ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਅਮਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਸਿਰਫ ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਨਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਾਏ ਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਆਖਣੇ ਆਖ ਮਹਾਜਨ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

ਦੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਖਰਚਾਵਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਜ਼ਬੂਤ ਖਰੋਰ ਸ਼ਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੀ ਆਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਰਚੀ ਲਈ ਯਾਰਾ ੨੦ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਕਾਫ਼ ਰਕਮ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਬਤਾ: ਦੋਵੇਂ ਵੇਲਾਯਾਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਖਰਾਤ (1), ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਬਨਾਰਸ ਬਨਾਮ ਚੂਰਾ ਗਏ, ਆਦਿ. (2). ਆਤੇ ਗਾਮ, ਨਰਾਇਣ ਖਰਮਾਦ ਬਨਾਮ ਗਾਮ ਕਿਸਨ ਖਰਮਾਦ (1)। ਗੁਣ ਜੋ ਯਾਰਾ ੨੦ ਦੇ ਮੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਆਤੇ ਜੋ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 63, ਸਿਰਫ਼ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰੂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਰਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਲਮਿਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਬਤਾ, ਫਿਰ ਕਲੈਕਟਰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਿਰ ਮੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੂਰਾ ਨੋਟਿਸ ਮੀ ਆਤੇ ਉਘਰੋਕਤ ਯਾਰਾ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਆਰਕਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਗੀਰਾਲਕਸਮੀ ਖੰਡਿਤ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਆਫ਼ਮਰ (2) ਦੇ ਆਯੋਗ ਨੂੰ ਸੋਮਾਇਟੀ ਮੰਗਾਖੋੜਾ ਕਲਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਆਤੇ ਸਿਨਹਾ, ਜੋ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਮੋਂ ਮੀ) ਦੇ ਤਰਕ ਆਤੇ ਆਨੁਖਾਤ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਖਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਖੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਆਤੇ ਹੋਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਆਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਰਾਨੂੰਨ ਆਨੁਮਾਰ ਆਤੇ ਉੱਖਰ ਰੀਤੀਆਂ ਟਿੱਖਣੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਗਲੇਰੀ ਰਾਰਵਾਈ ਲਈ ਹੋਠਲੀ ਆਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਗੁਣ ਤੱਕ ਰੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਦੇਵਾਂ ਯਿਰਾਂ ਨੂੰ 28 ਆਖਤੂਰਲ, 1959 ਨੂੰ ਹੋਠਲੀ ਆਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.